

Es en gran l' escàndol que passa en aquesta vila ab la mendicitat.

Cuan los empleats municipals veuben cap-tant á un pobre, desseguida li manan á que toqui pirén, y si per desgracia está begut, co-sa casi natural entre aquets desgraciats que á penas menjan y arreglat may- l' acompanyan á fora, proporcionantli á vegadas algun fait de garrotadas.

En cambi, no passa cap setmana que no passin á captar frares ó monjas, y á vegadas de tot, ab tot lo descaro, puig descaro 's ne-cesita 'l que sens haberho de menester va de porta en porta esperant l' óbol de qui ho ne-cesita més qu' ellis, y las autoritats tant fres-quetas!

¿Ab quina lley se regeix nostre ajuntament, que la repassarem per compèndrela?

Si s' ha de prohibir la mendicitat, ¿perqué 's fan excepcions?

Ja tenen rahó que 'n aquest pais sols los frares hi medran.

A proposit del Ajuntament:

Diuen que no, que no han dit res á en *Pedro*, sobres las cortinas del cotxe fúnebre.

Segóns aquet, li vindria be que li diguessin alguna cosa per poguer demanar los atrassos que 'l municipi li deu, que no son pochs, y que n' hi ha que ja portan cabells blancs.

Alma y calma Peret, ja cobrarás.....si 't pa-gan.

Esperém que tota la correspondencia viu-drá ab sobre desclós y ab un sello de cuart de céntim.

S' estalvian y 'ns estalvian gastos.

Lo Sr. Bisbe número dos de Barcelona fa poch va anar á benehir el cementiri nou de Sentmanat, tal vegada perque 'ls morts esti-guin més be ó perqué enterrant en terra sa-grada ó beneyta 'n cobra la clericalia.

La cuestió es preparar lo terreno, los cen-timets ja venen despres.

Per cert, que al passar en lo tren per Santa Perpétua de Moguda, un *chulito* ab sas *hicas*.. de Maria als acorts de la xin-na-na-xin-na li indelgaren la seguent estrofa;

Ca biba l' obispo,
l' obispo auxiliar
nos dé su bendición
por siempre camás

Xin-na-na-xin-na.

Jo, al pueso del Bisbe bis, els tiro la mitra pel cap.

AVIS

Desde avuy queda instalada la Administració y Redacció de LA TRONADA en el carrer de l' AU-

RORA, 23, ahont s'hi ha instau-rat una «Biblioteca Lliure».

Ab aixó els aficionats á la lec-tura trobarán esbarjo á sas aspi-racions, puig un soci ha tingut l' amabilitat de prestar á dita Bi-blioteca totas las obras de León Tolstoi.

Fugir del vici y dret á l'ins-trucció.

Bussón d' en Banyeta

Al Director de LA TRONADA.

Vilasar de Dalt 10 de Maig de 1904.

Socarrimat company:

Molt ens ha satisfet la vostra iniciativa de publicar un periódich en eixa abans revolucionaria y lliure vila.

Que la vostra TRONADA troni de fort y de ferm contra la pesta relligiosa, la cloa-ca política y reventi á pedregada seca 'ls explotadors del poble trevallador.

Tenim en aquesta vila un centre cató-lich anomenat morral, dich, moral en el que's donaren algunas conferencias y una de las quals el conferenciant versá sobre el tema de Naturalesa y fi del so-cialisme en la que despotricá de tal ma-nera que daba asco de sentirlo y perque 'ls llegidors d'aquet periódich se fassin cárrech del desvergonyiment del citat mamarratxo á n'el final de sa xarrameca afirmá ab tot lo cinisme que'l cas reque-reix que'ls obrers cuan demanavan un augment en lo jornal y rebaixa d'horas en la feyna ho feyan impulsats per l'afany de tenir mes céntims y mes temps per emborratxarse en la taberna y quel'obrer no tenia que preocuparse per res en ma-teria del millorament de sa condició per-que ellis sens dupte ja disfrutaran en altre vida y els burgesos si voluntariament no fan bondat en aquesta aniran á parar á las calderas de Pere Botero.

Segons se diu un vic-arri digué que ad-metia la controversia y com que en lo centre morral—altre vegada—dich moral els que asisteixen en sas funcions tots son de la mateixa nória ningú contestá. Pero al ferse del domini públich un jove obrer desde un periódich condemnat acceptá el *reto* y veus aquí els cagatólichs enfutis-mats contra'l referit jove amenassantlo é insultantlo ab paraulotas de mal gust desde un periódich catalanista «La Costa de Llevant» la claveguera ahont van á parar totas las inmundicias del clericalis-me de la comarca, donchs dit periódich te la redacció en las sagristias de la costa de llevant.

El ja referit jove 's defensá ab una se-rie de articles plens de lògica argumen-tació que deixaren á la bestia clericoléri-ca aixafada y com que veyam que el *pres-tigio de la religión de nuestros mayores* en

surtia molt mal parat tocaren retirada y imitant á la rata pinyada que cuant ovira la claror se va á son cau, pero alashoras comensaren á trevallá'ls tipos influents del clericalisme hasta lograr lo que's pro-posaban: treurel de la vila fent que'l seu burgés consumés l'infamia de despatxar-lo.

Ab aquet botó per mostra bastará per compendre els comdepnats llegidors d' aquet periódich fins ahont arriba la lli- bertat que disfrutem els que no fem pacte ab lo caciquisme asquerós que impera'n aquesta localitat per la cobardia de tots los que dihentse liberals toleran infamias é injusticias sense la mes formal protesta.

Prou per avuy; un altre dia ja vos faré cinch céntims de las porquerias de un *tipo* encartronat y rastrer que perque es empleat del municipi es creu ab facultats per inventar tota classe d'enredos y em-busterias contra sencills obrers que 'n materia de honradés y dignitat ho son molt mes que'l canalla que ab l'astucia y vilesa d'un Portas tractava d'inventar un complot.

Salut y emancipació.

PAU VERITATS.

La Roca 10 de Maig de 1904.

En Pep negre d'aqueix poble está fet un pavo y aprofita aquest mes de Maig per donarne cada dia un raig á las beates y ratas d'Iglesia.

Rodeijat de unas cuantas *higas de Ma-ria* y d'algunas de secas de sacristia, dia-riament passa la vesprada remenant la cu per entremitj de aquellas llanudas faldillas. Com es un gall jove de llabó, no 'n te prou de la remenada del vespre, y se'l troba á altas horas de la nit rondant tot sol per los carrers del poble al objecte piados d' anar á visitar alguna flavia ver-ge ó *higa de Maria* que necessita de la companyia del ensotanat Pep per adormir-se santallanudament. Los *feligreixos* de La Roca poden estar tots joyosos de tenir un mascle negre tant aixurit.

Casats y fadrins, convé que vigileu lo que es vostre, no fos cas que en Pep os omplís el cup y á ellas los hi ompli lo al-tre. No estaria per demés que cuan fa la rondalla de nit se li cantés la serenata ab una llisada de xarop de palo-sant.

UN REVOLTÓS.

PUNTS DE VENDA

Administració, Aurora, 23.

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57

Joan Climent (á) Marxant,
Prim n.º 156.

IMP. DE E. GARRELL.